

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/12/2025
Identifikačné číslo spisu:	1116201317
Dátum vydania rozhodnutia:	22.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1116201317.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu EDYMAX Facility Management SE, Bajkalská 22, Bratislava, IČO: 46 812 903, zastúpeného Langmeier & Co., advokátní kancelár s.r.o., Na bělidle 997/15, 150 00 Praha 5, Česká republika, IČO 028 70 355, konajúcim JUDr. Jan Langmeier, usadený euroadvokát, Pod Kotlářkou 2200/20, 150 00 Praha 5, Česká republika, proti žalovanému Wüstenrot poist'ovňa, a.s., Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 73 090,85 eur s príslušenstvom, vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava I, aktuálne na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-34Cb/11/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/131/2022-273 zo dňa 7. novembra 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/131/2022-273 zo dňa 7. novembra 2024 z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 34Cb/11/2016-242 zo dňa 22.4.2022 (druhým v poradí) rozhodol v prvom výroku tak, že žalobu zamietol. Druhý výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy vo výške 73 090,85 eur s príslušenstvom ako bezdôvodného obohatenia titulom plnenia z neplatného právneho úkonu. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom č. k. 34Cb/11/2016-117 zo dňa 27.2.2018 žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom na základe odvolania

žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/142/2019-190 zo dňa 22.4.2020 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. V aktuálnom rozhodnutí súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal dôvodnosť žalobou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia z neplatného právneho úkonu, keď uzavrel, že nebola preukázaná neplatnosť napadnutej poisťnej zmluvy zo dňa 28.3.2011 v znení dodatkov.

4. Odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Cob/131/2022-273 zo dňa 7.11.2024 odmietol. Odvolací súd uviedol, že dňa 26.6.2023 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom uviedol, že proti rozsudku podáva do všetkých výrokov z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) odvolanie, ktoré odôvodní v lehote 30 dní odo dňa konca lehoty pre podanie odvolania, t.j. do 8.6.2022. Dňa 8.6.2022 bolo súdu prvej inštancie doručené doplnenie odvolania. Odvolací súd uzavrel, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP, keďže nemá náležitosti podľa § 363 CSP. Poukázal na to, že odvolacie dôvody sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania, pričom zákon odvolacie dôvody taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP. Uviedol, že odvolateľ je povinný vo svojom odvolaní uviesť niektorý alebo viaceré z odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP, aby bolo zrejmé, z akých dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie (ani odvolací súd) odvolateľa nevyzýva (§ 373 ods. 1 posledná veta CSP). Uvedené platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Keďže lehota na podanie odvolania skončila dňa 7.5.2022 (sobota), v zmysle § 121 ods. 4 CSP lehota na podanie odvolania uplynula dňa 9.5.2022. Žalobca doplnenie odvolacích dôvodov (doručené súdu dňa 8.6.2022) učinil až po uplynutí odvolacej lehoty.

5. Záverom odvolací súd uviedol, že odvolanie žalobcu zo dňa 9.5.2022, v ktorom uvádzal, že „podáva odvolanie do všetkých výrokov z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP“, nespĺňa zákonné náležitosti riadneho odvolania v zmysle § 363 CSP, neboli v ňom uvedené odvolacie dôvody ani odvolací návrh. Odvolací súd mal za to, že žalobca v ňom, a ani do uplynutia lehoty na podanie odvolania, neuviedol, z akých dôvodov považuje ním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, pričom zákonná úprava neumožňuje, aby bol odvolateľ vyzvaný na odstránenie vady odvolania v podobe doplnenia odvolacích dôvodov.

6. Odvolací súd uzavrel, že pre absenciu odvolacích dôvodov v odvolaní žalobcu, ako neodstrániteľnej vady odvolania, nemôže v odvolacom konaní pokračovať tak, že by o odvolaní meritórne rozhodol. Na oneskorené doplnenie odvolacích dôvodov nemôže prihliadať vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP. Na základe uvedeného odvolanie žalobcu odmietol podľa § 386 písm. d) CSP, nakoľko nemá povinné náležitosti podľa § 363 CSP a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil podľa § 420 písm. f) CSP a zároveň podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Dovolateľ namietal, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podal dňa 9.5.2022, teda v lehote na podanie odvolania, odvolanie do všetkých výrokov, pričom uviedol, že toto podáva z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP, tiež uviedol, kto odvolanie podáva, proti akému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a čoho sa domáha, tiež uviedol i odvolacie dôvody, a podaním zo dňa 8.6.2022 toto odvolanie doplnil. Odvolací súd odvolanie odmietol z dôvodu, že v odvolaní neboli uvedené odvolacie dôvody ani odvolací návrh, a teda podľa ust. § 365 ods. 3 CSP možno odvolacie dôvody

meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, čo podľa odvolacieho súdu nebolo splnené, keďže dôvody mal odvolateľ uviesť až v podaní zo dňa 8.6.2022, ktorým doplnil odvolanie. Dovolateľ s uvedeným záverom odvolacieho súdu nesúhlasil, majúci za to, že odvolanie zo dňa 9.5.2022 obsahovalo všetky podstatné náležitosti podľa CSP.

9. Dovolateľ na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/2/2023 zo dňa 8.11.2023, ktorý riešil otázku úplnosti odvolania a jeho prípadného dopĺňania. Podľa dovolateľa najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí nešpecifikoval, v akom rozsahu majú byť odvolacie dôvody uvedené a len konštatoval, že dôvody musia byť uvedené, čo dovolateľ v odvolaní zo dňa 9.5.2022 splnil a odvolaciemu súdu nič nebránilo, aby danú vec preskúmal a vecne rozhodol. Dovolateľ sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu, že v odvolaní zo dňa 9.5.2022 a ani do uplynutia lehoty pre podanie odvolania neuviedol, z akých dôvodov považuje ním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, nakoľko odvolacie dôvody vymedzil v odvolaní zo dňa 9.5.2022.

10. Záverom uviedol, že postup odvolacieho súdu považuje za šikanóznny, pretože odvolací súd trvá na tom, že odôvodnenie odvolania má byť podrobnejšie, ale zákon a ani judikatúra podľa dovolateľa nestanovuje, ako má byť odvolanie odôvodnené, resp. ako majú byť odvolacie dôvody vymedzené. Postup odvolacieho súdu je príliš formálny, týmto postupom poškodil dovolateľa, pretože sa nezaoberal predmetom jeho dovolania a toto odmietol. Uzavrel, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že odvolací súd postupoval správne a zákonne, keď odvolanie žalobcu podľa ust. § 386 písm. d) CSP odmietol. Dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie žalobcu odmietol, resp. zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je v časti prípustné ako aj dôvodné a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

13. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.4.2022, č. k. 34Cb/11/2016-242 bol žalobcovi doručený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 22.4.2022. Právny zástupca žalobcu v posledný deň lehoty na odvolanie (9.5.2022) učinil odvolanie elektronicky, s predmetom správy „Odvolání proti ROZSUDKU Okresného súdu Bratislava I“, ktorej prílohy tvorilo podanie označené ako „Vseobecna_agenda.xml“ a dokument „odvolání proti rozsudku OS B I.pdf“). V odvolaní žalobca v bode II uviedol, že „Proti výše uvedenému rozsudku OS B I podává do všech jeho výroků žalobce z důvodů uvedených v § 365 (1) b), d), f), g), h) zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, prostredníctvom svojho právneho zástupce toto odvolání, které odůvodní ve lhůtě 30 dnů ode dne konce lhůty pro podání odvolání, t.j. do 8.6.2022. Svým podáním se žalobce domáhá buď zrušení rozsudku a vrácení soudu prvního stupně k novému projednání, nebo změnu rozsudku tak, že bude žalobci vyhověno v celém rozsahu.“ Žalobca následne podaním zo dňa 8.6.2022 doplnil odvolanie. Odvolací súd mal za to, že podané odvolanie žalobcu zo dňa 9.5.2022 nespĺňa zákonné náležitosti riadneho odvolania podľa § 363 CSP a na oneskorené doplnenie odvolacích dôvodov (podanie zo dňa 8.6.2022) nemôže odvolací súd prihliadať s ohľadom na § 365 ods. 3 CSP.

14. Dovolací súd musí prisvedčiť argumentácii dovolateľa ohľadom rozporu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu s ustálenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu, tu s poukazom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 8.11.2023 sp. zn. 1VCdo/2/2023 (R 61/2023), týkajúci sa dopĺňania dôvodov tzv.

blanketového odvolania a rozsahu preskúmania v odvolacom konaní, ak nie sú v lehote na podanie odvolania doplnené dôvody do blanketového odvolania. Veľký senát tu vyslovil, že: „Odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania. Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku).“

15. V odôvodnení citovaného uznesenia Veľký senát občianskoprávného kolégia uviedol, že § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, keďže sa týkajú rovnakej procesnej situácie, a to dopĺňania dôvodov. Teda ak platí, že súd nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom odvolacie dôvody absentujú, a zároveň odvolacie dôvody môže odvolateľ dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je nutné dospieť k záveru, že odvolanie, v ktorom úplne absentujú akékoľvek odvolacie dôvody, je možné doplniť o tieto chýbajúce dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V § 373 ods. 1 CSP je vyslovene uvedený zákonný príkaz in fine, podľa ktorého platí, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie nevyzýva, a teda dôvody odvolania tak môže dovolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Na podporu svojej argumentácie a výkladu poukázal na znenie komentára k Civilnému sporovému poriadku (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1234 s.), podľa ktorého: „Odstrániteľnými vadami sú obsahové vady odvolania v nadväznosti na § 363 CSP, ktorý vymedzuje náležitosti odvolania. (...) Vady odvolania, s výnimkou odvolacích dôvodov, môže odvolateľ odstrániť až do vydania uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. (...) Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364, § 365, ods. 3 CSP) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP, pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP.“ Obdobný názor vyslovil aj najvyšší súd v uznesení sp. zn. 5Obdo/23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti (sp. zn. IV. ÚS 90/2019).

16. Veľký senát ďalej uviedol, že je zjavné, že vyššie uvedené platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie v zmysle § 373 ods. 1 CSP odvolateľa nikdy nevyzýva. Ustanovenie § 365 ods. 3 CSP je teda podľa právnej doktríny nutné aplikovať aj na blanketové odvolania, teda na odvolania vadné, bez vymedzených odvolacích dôvodov, ktoré je možné dopĺňať o chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

17. Dovolací súd ďalej uvádza, že veľký senát v tejto otázke naviac uzavrel, že aj v prípade blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). Uviedol, že bude vždy povinnosťou odvolacieho súdu v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zduplikovaného v § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania, skúmať procesné podmienky tak, ako to má toto ustanovenie na mysli. V prípade, ak tak odvolací súd nepostupuje, založí tým dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP pre nesprávny procesný postup, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Veľký senát vyjadril názor, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 386 písm. d) CSP, podľa ktorého odvolací súd odvolanie odmietne, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, a to vzhľadom na vyššie uvedenú povinnosť odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Vo svojom rozhodnutí uzavrel, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí

vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. Podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie prichádza do úvahy, ak je vo výroku vecne správne. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP, vzhľadom na existenciu blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade. Ak odvolací súd nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa § 387 ods. 1 CSP, za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup (spôsob) rozhodnutia najbližšie posudzovanej veci a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ustanovenia § 380 ods. 2 CSP, t.j. vykonať prieskum procesných väd odvolacím súdom z úradnej moci aj pri blanketových odvolaniach.

18. V posudzovanom prípade odvolací súd odmietol odvolanie, ktoré síce bolo podané včas, avšak obsahovalo len formálne uvedené odvolacie dôvody (bez bližšieho zdôvodnenia). Tieto skutočnosti žalobca následne doplnil, avšak až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Tu dovolací súd poukazuje ust. § 365 ods. 3 CSP, pričom je zrejmé, že odvolateľ síce nemusí uviesť odvolacie dôvody, teda dôvody, pre ktoré napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie, vo včas podanom (blanketovom) odvolaní a môže ich doplniť aj neskôr (súd ho vyzývať nebude), avšak výlučne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, ktorá je stanovená v ust. § 362 ods. 1 veta prvá CSP na 15 dní od doručenia rozhodnutia.

19. V ustanovení § 365 CSP je premietnutá zákonná koncentrácia civilného procesu. To znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do určitej fázy konania. V tomto prípade je teda procesný úkon podania odvolania koncentrovaný do 15 dní, ktoré začínajú plynúť v deň nasledujúci po dni doručenia prvoinštančného rozhodnutia. Ohľadne tohto tiež dovolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17.12.2019 sp. zn. III. ÚS 141/2019, ktorý uviedol, že umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Vzhľadom na uvedené je neprípustné, aby si strana sporu sama určovala lehotu na vykonanie procesného úkonu.

20. Dovolací súd tiež pripomína, že strana sporu je sama zodpovedná za to, že v konaní bude účinne uplatňovať svoje procesné práva - a to aj v odvolacom konaní, pričom v opačnom prípade jej hrozí strata sporu. K zodpovednosti za uplatňovanie vlastných procesných práv patrí to, že strana sporu musí mať jasno ohľadom dôvodov svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím. Strana sporu zároveň musí rešpektovať to, že jej právo na konštatovanie svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím je časovo obmedzené, a to lehotou na podanie odvolania.

21. K nesprávnemu postupu odvolacieho súdu (s poukazom na R 61/2023) v rozsahu vady zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP došlo tým, že odvolací súd sa v odvolacom konaní a vo svojom rozhodnutí nezaoberal skúmaním procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 CSP, ktoré je povinný skúmať ex offio (t.j. bez ohľadu na to, či ich strana sporu namietne alebo nie), a to aj v prípade tzv. blanketového odvolania. Preto za dôvodnú považoval dovolací súd námietku dovolateľa o porušení jeho práva na spravodlivý súdny proces v odvolacom konaní.

22. Dovolací súd uvádza, že úlohou odvolacieho súdu bude preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP) a následne rozhodnúť, či je možné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť, a to v prípade, ak nezistí vadu v procesných podmienkach. Ak dospeje k názoru, že neboli splnené procesné podmienky na konanie, rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom nariadi odstrániť zistený nedostatok odstrániteľnej procesnej podmienky konania, prípadne rozhodne iným spôsobom s prihliadnutím na charakter zisteného nedostatku procesných podmienok konania.

23. Dovolateľ v podanom dovolaní tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP argumentujúc, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

24. Dovolací súd len stručne uvádza, že dovolaním napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania žalobcu (výrok I.), nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, preto procesná prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 421 ods. 1 CSP nie je daná. Dovolanie žalobcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci teda smeruje proti rozhodnutiu (uzneseniu) odvolacieho súdu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je procesne prípustný. V tejto časti by preto malo dôjsť k odmietnutiu dovolania podľa § 447 písm. c) CSP, avšak o odmietnutí najvyšší súd vo výroku samostatne nerozhodoval, vzhľadom na vyššie konštatovanú čiastočnú prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa 420 písm. f) CSP, vedúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

25. Dovolací súd uzatvára, že postupom súdov došlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, preto rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 450 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré už bude zodpovedať požiadavkám spravodlivého súdneho procesu. Vzhľadom na uvedené zrušujúce rozhodnutie dovolací súd už samostatne vo výrokovej časti nerozhodoval o odmietnutí dovolania vo zvyšnej časti pre jeho neprípustnosť (§ 447 písm. c) CSP).

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.